

i Aar, da den ny Lønningslov traadte i Kraft, have de faaet følgende Forhøjelser af deres Lønninger: En er avanceret med 100 Kr., 8 med 200 Kr., 5 med 300 Kr., 11 med 400 Kr., 3 med 500 Kr., 3 med 600 Kr., 2 med 700 Kr. og 1 med 900 Kr. At de nu have ventet en yderligere Forøgelse fra 200 til 400 Kr. beror, saaledes som det blev gjort gældende af det ærede Medlem, paa følgende Forhold. Indtil 1889 lønnedes de omtalte Postmestre med en rund Sum paa Finansloven, men ved nævnte Postlønningslov af 1889 rykkede de op i den ny oprettede Lønningsklasse, og ved samme Lov bestemtes det, at de skulde have Adgang til de for denne Lønningsklasse gældende Alderstillæg efter deres hele Tjenestetid inden for Post- og Telegrafvæsenet. Nu siger det ærede Medlem at Udtrykkene ere ganske ens i den ny Postlønningslov af 1902 og i Postlønningsloven af 1889, saa den Bestemmelse, som den Gang blev tagen ved Beregningen af Alderstillæg for dem, der første Gang rykkede ind i denne Lønningsklasse, burde ogsaa have været gjort gældende denne Gang, skønt denne Lønningsklasse blev oprettet for 13 Aar siden. Ja Udtrykkene i de 2 Love ere ganske ens, for saa vidt det hedder i Loven af 1889 § 3: Der tilstaas de i § 2 nævnte Embeds- og Bestillingsmænd følgende Lønningstillæg: ... for 4de Lønningsklasse: 100 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste i Klassen, dog ikke over 500 Kr. Og i den tilsvarende § 4 i den ny Lønningslov hedder det paa samme Maade, at der tilstaas de nævnte Embedsmænd følgende Alderstillæg: ... for 4de Lønningsstillæg 200 Kr. for hver 4 Aars Tjeneste i Klassen, dog ikke over 800 Kr. Saa lang er det ganske ens, men saa kommer en efter min Mening meget væsentlig Forskel. I Lønningsloven af 1889 ender nemlig § 3 med: „For de under 4de Lønningsklasse hørende Bestillingsmænd regnes Tjenestealderen fra deres Ansættelse under Post- og Telegrafvæsenet.“ Det sagde altsaa Loven den Gang klart og bestemt. Naar derfor det ærede Medlem udtalte, at det i 1889 var en Aftale mellem den daværende Indrigsminister og Lønningsudvalget, at Alderstillægene skulde beregnes paa denne Maade for de paagældende Embedsmænd, behøver Retten til Alderstillæg slet ikke at støtte sig til en saadan Aftale, thi den er hjemlet ved Lovens Tekst, nemlig ved § 3, sidste Stykke, hvor der staar, at deres Lønningstillæg skal beregnes fra deres Ansættelse under Post- og Telegrafvæsenet. Men denne Bestemmelse vil man forgæves

søge i den ny Lønningslovs tilsvarende § 4, og den er udeladt deraf med velberaad Hu. Den særlige Bestemmelse, som den Gang blev vedtagen angaaende Tjenestetiden for nogle Postembedsmænd, der hidtil havde staaet uden for Lønningsklasserne, maatte og burde nødvendig falde bort i den ny Lov, da samtlige statsansatte Assistentter og Fuldmægtige ellers vilde faa Anciennitet fra deres Ansættelse som Assistent og saaledes vilde være berettigede til flere eller færre Alderstillæg allerede ved deres Udnævnelse nu som Ekspedienter, og det kan dog aabenbart aldrig have været Lovens Mening og vilde ogsaa være ganske urimeligt. Der var saa meget mindre Betænkelse ved i den ny Lønningslov af 1902 at lade denne Bestemmelse om Alderstillægenes Beregning bortfalde, som disse Postmestre, de saakaldte „små Postmestre“, der hidtil overvejende lønnedes med 1,000, 1,100 og 1,200 Kr., og kun havde Adgang til 5 Alderstillæg à 100 Kr., ved den ny Lov fik deres Lønning fastsat til mindst 1,200 Kr. og fik Adgang til 4—5 Alderstillæg à 200 Kr. Jeg mener derfor at maatte hævde, at hvad der her er sket ved Beregningen af disse Postmestres Alderstillæg, er ikke en Fortolkning fra Ministeriets eller Generaldirektoratets Side, men noget, der er ganske i Overensstemmelse med Loven. Havde man resolveret, at Alderstillægene for disse Postmestre ogsaa fremtidig efter den ny Lønningslov skulde være udbetalte efter de Udtryk, der findes i Loven af 1889, uanset, at den ny Lov ikke indeholder noget derom, havde det derimod, finder jeg, været en mere eller mindre kunstig Fortolkning. Med Hensyn til den finansielle Betydning skal jeg anføre, at den ønskede Beregning af Alderstillægene straks vil medføre en aarlig Udgift af mellem 8—9,000 Kr. foruden en eventuelt forøget Pensionsudgift.

Jeg skal selvfølgelig efter Udtalelserne fra det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds gerne forhandle med det Lønningsudvalg, der senere vil blive nedsat om, hvorvidt man efter Lønningsudvalgets Mening er gaaet disse Postmestre for nær. Jeg indser det ikke. Jeg har fulgt, hvad Loven har paabudt, og alle have de jo faaet en Forbedring af deres Kaar. Det ærede Medlem antydede, at det, der den Gang bestemtes i Lønningsloven af 1889 om Beregningen af disse Alderstillæg, da de hidtil ikke havde været i nogen Lønningsklasse, var en Ret, man ikke kunde fratage dem, og i Adressen gøres